

Z přátelských kruhů

BILLINGS, Mont., 2. července. — Ct. redakce a druzi čeští občané omážit! Dlouho již je tomu, co jsem vám nepsal. Než umínil jsem si, že s dopisem počkám, až se přesvědčím, jak to dopadne s tou první prací v řepě. Obdělával jsem něco přes 32 akry. Za práci jsem dostal \$7.00 od akra. Živobytí, jako grocerie atd. mě stálo \$118.83, ale z peněz těch koupil jsem si za \$40.78 potřeb pro svou domácnost. Dálničkům jsem dal \$103.10, v čemž je zahrnuto i to, co jsem utratil sám v městě za pivo atd. Pivo máme skoro každou neděli. Na 4. července máme zase objednaný jeden soudek — jest to lepší, než jeti do města, protože to dollar moc daleko nedojde. A obychom měli žížal v neděli, když děláme pilné po celý týden, to se dálničkám a vůbec nám všem nelíbí. Já nejsem dálničkem; platím \$1.00—1.17 denně při stravě, a to jest přičina, proč nemohu tolik vydělat, jako ti, jež mají děti dosti velké do práce. Pan Hrubý vydělal okolo \$100 čistých peněz za nějakých 6 neděl stálé práce a na poslední práci udělá ještě více. On si totiž nemusí jednat jako já. Mohli jsme vydělat více, ale pole není čisté, jak by mělo být. Na příští rok si vezmu nejméně 60 akrů. Enk vydělám více, protože bude pole čisté a ježto já sám vyznám se lépe v práci. Práce na zimu dostane se tu dost. Farmář, co pro něho obdělává řepu, řekl mi, že nemusím jít jinam na práci, že má pro mne dost práce až tu s tím budu hotov. Dočítám se, že tam máte moc doště. My zde nikoliv, jen časem tu dostaneme malý deštík. Alfalfa (zavodňovaná) posekali tu asi před 14 dny a bude se sekati ještě dvakrát. Na došt se tu netřeba spoléhat a ourada je jistá. A to jest zaplácet lepší, než ty milliondollaryvé deště, protože těchto přijde někdy tak mnoho, že to až škodí. Zde se zavodňuje, jak je potřeba. Naše řepa jest velká, některá jako ruka v zápěstí a ještě nebyla zavodňována. Ta se bude teprve zavodňovat, až my budeme s ní hotovi, asi tak za 14 dní. Hleděl jsem, aby sem s námi jeli ještě jiní Češi z Omahy, ale to víte, jač někteří lidé jsou. Oni myslí, že není žádného jiného místa mimo Omahu a že je opravdovou slastí, dělat asi 3 dny v týdně (týden k týdně) za těch 20c na hodinu. Já jsem tam dělal nějakých 8 roků a za celou tu dobu neměl jsem 8 dolarů na banku. Dá-li mi Bůh zdraví a budu-li zde dělat jako v Omaze a So. Omaze, pak budu z toho aspoň něco mít. Já sem ostatně nikoho nenutím a zmiňuji se o všem pouze z toho důvodu, že jsem viděl děti mnohých rodin běhat s roztrhanými šaty po ulicích, které by zde mohly rodičům svým potivou prací vypomoci. A vy všichni, ctění čtenáři, víte, že jest daleko lépe pro to dítě i pro rodiče na tom kousku půdy, než dřít se za malý plat a nechat děti učiti se rozpustilosti na ulici. Zde ve městě jest nejmenší plat \$2.50 denně, obyčejně za osm hodin práce. Školy jsou takové, jaké máte v Omaze. Billings má od 7,000 do 10,000 obyvatel, již mají své domovy. Abych psal více, nemohu, neboť více nevím, protože nechodím často do města. Přišel nás sem navštívit milý švagr Frank Maréau ze South Omahy, který se nechal registrovat na Crow rezervaci. Kdo má být psát, každému odpovím. Trvám v čestě Váš krajan

Louis A. Holoubek.
P. O. Box 686 Billings, Mont.

ELGIN, Ia., 30. června. — Ctěná redakce! Po třítýdenní okružní cestě Nebraskou mám zase to potěšení odpočívati si a pobaviti se trochu se svou drahou rodinou, již jsem ve zdraví našel, když jsem dne 23. června připutoval do našeho svátostného města Elgin, kde se vyrábějí ony proslulé — ne hodinky — ale doutničky a "Palda Cigar Clippings". Zvláště doutničky

drabů "110", "Defender", "Sweet Havana", "Countess" a "Žížkův Palcát" těší se všeobecně oblíbě a prodávají se skoro ve všech českých osadách v Iowě, Nebrascě, Minnesotě a Jižní Dakotě. Než pardon! Jesté dosud mám masáčkou hlavu těmi doutničky z té nebraské cesty. Měl jsem přece úmysl začít o něčem jiném, totiž o tom cestování. Moje první zastávka na cestě ze Cedar Rapids, Ia., odkudž jsem vyjel půlnočním vlakem v neděli 3. června, byla v Omaze, Neb. Po upravení své toalety a občerstvení se v hotelu Praha, jež je vkusně zařízen a ježž vlastní p. V. J. Dobrovský, vydal jsem se za svým povoláním. Po obědě, posilniv se dobrým obědem, zaměřil jsem po 13. ulici až do hlavní části města, kdežto jako řádný odběratel "P. Z." neopomenul jsem se zastaviti v ct. redakci t. l. a očístit své svědomí dollarem. A radil bych každému řádnému odběrateli "P. Z.", aby se nedal trápití svědomím a aby neopomněl totéž učiniti, nebo lepšího čtení za ten malý pakatel nedostane nikde. Po potěšení si rukou s p. redaktorem a krátké rozmluvě (nebo zajisté víte, že ti páni redaktori jsou trochu zvládnuti a vypyávají se člověka důkladně, co tam přišel dělat, jak se mu líbí město a konečně i také co jim přinesl, na kteroužto otázku, zvláště je-li člověk odběratelem jejich listu, nikdy nezapomenou — nu, byznys je byznys) ukázal mi pan redaktor nový sazečí stroj, ne ale na sázení kukuřice, nýbrž na sázení písmenek, o kterých stroji však nemohu psát, než že jest to stroj dokonalejší a pracuje se vší přesností tak rychle, jak rychle jen může člověk u něho sedící klapat na klíče stroje samopisního. Stroj ten, jak mi sdělilo, sestává as z 8,000 částí a redakce t. l. vlastněci stroj takový, může být opravdu naš hrda. Poděkovav se, loučím se s p. redaktorem a chystám se k odchodu, když si tu p. redaktor na mne zasedl, že abych něco napsal také do novin. Jářku, milý příteli, toho se sotva asi kdy odvážím, neb jsem nikdy před tím do novin nepsal. Nevím, jak začít, jak pokračovat a jak dokončit. Psát o někom, jako na př. o p. V. J. Dobrovském, že má na skladě výtečné doutničky "Charleys Best", o p. Fr. Bartošovi v Linwood a jeho "Frank's Choice", o p. Vác. Blatném a jeho "Blatny's Darlings", dále o p. J. Slámovi, že si chválí své výtečné "Pepiky", že se p. J. V. Boš nemůže prý ani dost vynadivit dobré chuti a jako stí jeho "Jolly Boys", a totéž že pan Srb soudí o svých "F. M. Srb" doutničkách a konečně, že se p. E. Scheinert ve Fairfax, So. Dak., vyjádřil, že by se mnou do smrti jednu nepil (více snad ano), kdybych mu neposlal jeho zamilované "E. Scheinert Favorites", tu sami uznáte, jaká nesnáze je to taktó o nich psáti, neboť bych se musel obávat, že by mé na příští mě obchodní cestě zahrnul takovou silou objednávek, že bychom museli přibrat aspoň o 100 doutničkářů více a my přece nechceme se psát k "trustu". A psáti o počasí? To jest měnivě jako ženská modakolíkora za den. Haed je zima, tak aby člověk sháněl zimní oblek, za chvíli je zase horko, že člověk neví, kam by zašel, aby se trochu ochladil, obzvláště pak my tady v Iowě. Minulý měsíc nařikali rolníci na velké sucho, teď zase uafňují na moc doštů, neb nám prý už celý týden skoro každý den a k tomu se ještě někdy spojí dešť a větrem a hromobitím. Ale až dosud nevím, že by to nadělalo velkých škod, než že jsou pole zaplavena a že rolníci nemohou dělat sena. Psát o politice a kandidátech? V tom nemám pražádného zájmu, neboť jako kandidát pro žádný úřad neběžím a býti kandidátem pro hodnost tatiukovskou, o tu dokonce již ani za mák nestojím. Než abych se neuchýlil od cíle, musím zase zpět. Ježto

si to p. redaktor nenechal nikterak vymluvit a jen abych prý přece něco napsal, tak jsem se do toho jako dobrá duše pustil, ale především vám, ct. redakce, poslušně měduju, až máj dopis povandruje přes řešeto a propadne do koše, že to nebude vina moje, ale vaše, proč jste mně nabádali, abych něco psal. Přiznám se vám přímo, že jsem do žádných vysokých škol nechodil, nejvyšší, pokud se pamatuji, byly o třech schodech a práhu. Jestli ale dopis můj dostane se šťastně do té vaší mašiny, tak si na ni dejte zvláštní pozor, aby vám snad neprasklo v ní nějaké to pérko. Na konec žádám ct. redakci i ct. štenářstvo za hankavé prominutí nějakého toho kotrmelece, objevili se v tomto mém prvním dopise a ujišťuji je, že se podruhé vynasnažím, aby dopis můj "koukal" více k světu. S pozdravem ct. redakci a s "na zdar" ct. štenářstvu trvám v čestě

F. J. Kenápetě.

TABOR, Ia., 1. července. — Ctěná redakce! Tímto vám ehei podati jakousi zprávu, jaké jest a jak pokračuje prohibiční město. Než s tímto ale začnu, zmíním se poněkud o mém sem přijetí. V úterý dne 26. června vypravoval jsem se na cestu do Tabora. Nejdříve jsem jel s manželkou do Madison, Neb., kde se chtěla po dobu ně nepřítomnosti ubohit u své přítelkyně paní Koeppové. Vyjeli jsme ráno v povoze. Na den se ukazovalo velmi krásně, cesta však byla mizerná. Bylo po dešti a všude hojnost bláta, následkem čehož cesty pomalu ubývalo, tak že jsme se dostali na místo až odpoledne. Tam jsme dojeli šťastně. Dal jsem koně do maštale, aby se nakrmili a odpočinuli si, načež asi za dvě hodiny ružil jsem si opět cestu k domovu v Lindsay, Neb. Když jsem byl asi tak uprostřed cesty, přilipla se na mě smůla. Obloba kol do kola zatáhla se tmavými mraky a netrvalo to dlouho, spustil se dešť jako když z konve leje. Tu jsem byl v opravdovém Jiřkově vídeň. Blesky se nade mnou křičovaly a brom bíl, jen to všechno hučelo. Třikrát za sebou udeřilo blízko mne, ale anděl strážný přimně stál a prole žádný blesk mne netrefil. Když to vše jsem přestál, nastala mi tůra mnohem horší. Po dešti se voda zvedla tak, že jsem takřka plaval skoro až domů. Mistry valil se proud jako řeka a voda sáhala až po nápravy, tak že jsem se po celé té půli cesty ani hrůzy nezbyl. — Druhý den ráno vstal jsem záhy, abych se dostal v čas k vlaku. Než i tu doznal jsem zklamání. Když jsem příklusl na nádražní stanici, dověděl jsem se, že je vlak o 6 hodin spozděn následkem strhání se asi 600 stop trati z Newman Grove. Než bylo vše hotovo, shledal jsem, že jest vlak celkem spozděn o více jak 8 hodin. V Omaze jsem se musel zdržet až do druhého dne, ale i tam měl jsem smůlu, neboť špatně se vypav, nepochutnal jsem si ani na snidani. Pak jsem se odebral na nádraží, koupil jsem si lístek a brzy na to našel jsem se na cestě do Tabora, Ia., kde jsem také jen na krátký čas se utábořil. Tady už na mne čekali a někteří mi domlouvali, že prý se už obávali, že vůbec už nepřijedu. Jesté ten večer měli jsme hučebni zkoušku a druhý večer zase. Než o jednu zkoušku jsem záky své ošidil a proto jim jí musím přičísti týden opět vynahrádit. Městečko Tabor čítá asi 1,200 duší a musím doznati, že jest to nejkrásnější městečko té velikosti, jaké jsem dosud viděl. Jest to městečko veskrz muzikantní. Jsou zde dvě vyšší školy ve spojení s konservatoří. Mají zde kapelu o 30 mužích a to je ta příčina proč jsem sem byl povolán. Jsou tady usazení vesměs sami Američané a jak jsem se dověděl, mají Čechy ve velké vážnosti a mluví o nich velmi pochvalně jako o národu muzikantním. Jak mi bylo řečeno, koncertovali zde jačasi Češi z Chiengu, o nichž obyvatelé taborští mluví dosud velmi pochvalně. A já jsem jist, kdyby oni koncertisté zavítali do některého městečka, kde je plno těch samoumělců, že by je tito nazvali žebráky, jako se svého času stalo ušlechtilému povelkému kvartetu českému. Ale, jak se říká, všude něco schází. A tady scházejí salony. Jak

jsou ještě ti prohibičeři pozadu i tak krásném městě, jako jest Tabor. Pokud jsem tam byl, nemohl jsem říci: "Nu, dnes tu byl dobrý obchod! Dnes tu bylo hodně farmářů!" Zfel jsem pravý opak toho, ulice byly, jako když je vymete. Také ani po hasičích není tu památky. Minulou sobotu sjel blesk do nádražní budovy a zapálil ji. Hasičů dostavilo se sice dost, ale hájili ještě podle předpotopní módy — nosili na oheň vodu v boketách! Tu bylo nejlépe vidět, jak pokračuje město pod správou prohibičáků. Tím ovšem nemíním říci, že by v Taborě nebylo vůbec žádných libovin k dostání. Jest tady opilec více, než v městech, kde jsou veřejné hostince. Je vidět, že se toho tady prodá hodně, ale město nedostane z toho ani jediného červeného centu. Inu, jaká pomoc. Páni jsou praštění pytlém a basta! S pozdravem A. Černý.

HUNTER, Okla. — Ctěná redakce! Také vám musím napsat pár řádek o našem okolí. Pročítám každé číslo tohoto listu, leč nikdy nenalézám v něm dopisu od některého známého krajana z našeho okolí, tak jakoby zde nebyl opravdu žádný odběratel "Pokroku". Víte, že je jich zde dosti, ale žádný si ani nevzpomene, aby něco napsal. Máme nyní již po žních. Netrvaly dlouho a za krásného počasí jsme vše posekali. Nebylo deště ani větru, až teprve když měli jsme vše posekáno, přišel pěkný dešť. Nám byl velice vítaným, ježto prospěl kukuřici, která právě začínala kvésti. Nyní se již dávají zase mlátičky do pořádku. Potřebujem jenom příhodné počasí, abychom mohli s prací začít. S upřímným pozdravem Josef Sebránek.

BURLINGTON, Colo. — Ctěná redakce! Chápu se opět péra, abych s vámi sdělil, jak se nám vede. Ten dlouho a toužebně očekávaný dešť se nám dostavil 23. června. Nu, však ho již byla potřeba. Nyní to zase vše dobře roste, korný oborávají se již podruhé a tak máme úrodu korný zajištěnou. Dostaneme-li aspoň ještě jeden takový dešť, budeme mít korný dost a dost. Drobne obilí, jež bylo na podzim nebo brzy na jaře seto, jest velice pěkně a slibuje dobrou úrodu. Dobytek má též pastvy dost, takže i od těch máme užitek značný. Pastvy má tu dobytek stále dost a proto je také dosti pěkný. S poslední výpravou, jež uspořádána byla za účelem prohlédnutí si pozemků, byl u nás na návštěvě náš syn John a Josef Voška z Crete, Neb. Ti se podi-

vili, jaký máme pěkný dobytek. V Nebrascě dostali dešť asi o 6 dní dříve, ale jak nám vyprávěl, sucho uškodilo jim více nežli nám. Zdejší krajina snese více sucha, ježto není zde takové horko a potom i půda udrží v sobě vláhu daleko déle, než v Nebrascě. Kdyby zdejší půda byla tak vzdělávána, jako je vzdělávána na mnohých místech na východě, nemusili bychom se sucha bát. Soudím dle toho, jak staří osadníci vypravují. Nejsušší rok byl 1894. Před tím bylo několik roků dobrých, takže každý začal farmářiti ve velkém. Byli to většinou sami začátečníci, kteří kupovali hodně na dluh a když dostavil se suchý rok 1894, nechali tu všechno stát a utekli odtud. Jenom ti nejhodnější zůstali a ti jsou na tom dnes znamenité. Mají nyní dosti pozemků, na nichž pěstují většinou dobytek. Farmář jenom málo. Po delším pozorování a důkladném zkoumání půdy, mohu směle zdejší krajinu každému odporučiti. Na dopisy odpovídati nemohu, protože nejsem žádným pozemkovým jednatelem. My bydlíme 5 mil jižně od města Burlington. Krajany, již navštívil náš krajano, řádi u nás uvidíme. Při té příležitosti mohou se o všem přesvědčiti na naší farmě. Cesta sem není tak drabá. Dráha Rock Island pořádá sem výpravy každý první a třetí úterek v měsíci a sem a opět zpět stojí z Lincoln, Neb., pouze \$12.50. Před týdnem doprovodil jsem hochy, již nás navštívili až do Goodland, Kans., kdež navštívil jsem rodinu Jos. Koláčného a také jsem si prohlédl jejich furmu. Pan Koláčný, dřívější creteský občan, jest již na západě uzaven 20 roků. V Goodland vlastní krejčovskou dílnu a 4 1/2 mile od města farmu v rozměru 800 akrů. U něho zaměstnán jest p. V. Fuks, také dříve občan creteský. Všude mají hojnost ovoce, takže nemohou ani stačit s trhaním. — Venku přeloz, jen se lílo a z té příčiny se nám to v dílně hezky povedalo. Večer měli M. W. of A. schůzi. Šli jsme s p. Koláčným se také podívat a dobře jsme se tam pobavili. Měli schůzi velikou, ježto přijímali asi 130 nových členů. V téže schůzi bylo jich navrženo znovu kolem 50. řetníka měli z Denver, Colo., který velice pěkně mluvil. O půl noci byla schůze odročena a následovala znamenitá večerka. Po jedné hodině byla schůze znovu zahájena a pokračováno s uvádním v druhém stupni. Účastníků bylo přes 400 a schůze trvala až do rána. Tak se Američani baví. S pozdravem Jan Daniel.

Čeští rolníci pozor! My máme na skladě všechno hospodářské nářadí. Nyní nabízíme vám naše

vyorávače na brambory.

Je to výtečné nářadí, bez něhož se neobjde žádný pěstitel brambor, řepy, mrkve a jiných plodin kořenových.

Prodáváme vše, čeho je třeba pro dům a hospodářství
Nízké tovarní ceny, řádná obsluha, přímé poctivé jednání.

Chcete-li dáti přednost

spolehlivé firmě české, přste si ještě dnes o náš český katalog. Adresujte:

U. S. Mail Order House,
Marshall Boul. and 21st St., Chicago, Ill.

Cena \$5.90 váha 87 lb.

NA PRODEJ! Zařízené **Farmy** Výtečné podmínky. Česká Ústřední Pozemková Kancelář

JAN JANÁK, říditel.

508 West 25th Street, Chicago, Ill.

Pište si o popisy.